

administrationspraksis osv. er mere ensartede. Og de hidtidige resultater for svanemærket i de lande, hvor det har været i funktion, viser jo også, at det er et mærke, som både forbrugere og producenter i meget høj grad slutter op omkring, og det vil sige, at vi altså med svanemærket rimelig hurtigt kan nå langt i retning af det, som vi ønsker, nemlig en miljøgaranti for flest mulige varegrupper.

Dermed være ikke sagt, at svanemærket til fulde opfylder alle de ønsker, vi måtte have. Flere ting har været nævnt her, og jeg vil bl.a. understrege, at kriterierne for tildeling af mærket ikke nødvendigvis er optimale, idet man jo taler om, at flere parametre skal opfyldes for en enkelt vare – i hvert fald skal summen af dem opfyldes – og dér kan der godt være en vare, hvor én parameter måske trækker så meget i den rigtige retning, at de øvrige parametre ikke nødvendigvis er optimale. Men tilsammen giver det altså mulighed for tildeling af svanemærket.

Energiforbruget har også været nævnt, og det er klart, at med den energistruktur, vi har i Norden, og hvor Danmark adskiller sig væsentligt fra de andre nordiske lande, er vi også interesserede i, at de andre nordiske lande får et andet syn på vægtningen af energiforbruget.

Og betalingsreglerne har været nævnt, og det er klart, at skal vi have den størst mulige udbredelse af og succes for mærket i Danmark, skal vi også være opmærksomme på, at tilslutningsmulighederne og gebyrerne undervejs også skal være rimelige.

Og mange flere emner kunne garanteret bringes på bane inden for kriterierne for det enkelte mærke.

Men vi kommer meget langt i retning af et omfattende garantimærke med svanemærket, hvorimod vi må erkende, at det har lange udsigter med EU-mærket, men betingelsen for at opnå de ting, som svanemærket trods alt giver, er, at vi er med. Og vi skal være med til at forme de kriterier, som vi anser for hensigtsmæssige for en international mærkningsordning, og vi skal også være opmærksomme på, at én gang svanemærke ikke nødvendigvis betyder altid svanemærke.

Vi skal arbejde videre, og med svanemærkets erfaringer og det arbejde, vi kan udføre sammen med de øvrige nordiske lande, mener jeg at vi har fået en ganske udmærket vægtstang til også at løfte det videre EU-arbejde. Og jeg synes også, svanemærket har en kvalitet i, at det jo ikke er en fastlåst ordning, hvor en bestemt vare

for tid og evighed har fået et blåt stempel eller et svanemærkestempel; der er jo kontrol og revisioner hen ad vejen.

Derfor er vi i Socialdemokratiet ikke i tvivl om, at vi skal støtte en dansk optagelse i den nordiske svanemærkeordning, og vi kan også støtte det dagsordensforslag, der er fremsat af SF og hr. Jacob Haugaard.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil indledningsvis sige til hr. Erik Mortensen, at jeg synes, det er på kanten af det reelle at sammenligne Svanen med Ø-mærket, for Ø-mærket har et entydigt regelsæt, som alle producenter skal overholdes, og det er statskontrolleret, og det opfylder alle kriterier, man kan tænke sig for en langsigtet produktion på de væsentlige områder, og det gør svanemærket netop ikke.

Og det, som hr. Erik Mortensen selv var inde på før, var, at svanemærket har et vægtet point-system, og det er det, der gør, at det er helt utåleligt at have med at gøre.

Hvorfor vil hr. Erik Mortensen ikke være med til at opstille et sæt produktionsregler for de enkelte produkter i stedet for et vægtet system, hvor man godt kan få miljømærket, selv om man sløser med energien, hvis man til gengæld opfylder nogle andre kriterier?

Det, der er kendetegnet ved Ø-mærket, er, at der her er opstillet nogle regler, der skal overholdes, for at man kan få det, og at der i øvrigt er en statskontrol af det.

Derfor vil jeg spørge hr. Erik Mortensen: Ville det ikke være meget rigtigere at gøre det på den måde? For så havde man jo et entydigt regelsæt, der skulle overholdes.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil spørge, om den socialdemokratiske ordfører ikke gør sig skyld i det samme som SF's, nemlig at bruge pengene to gange. For de to systemer, vi her diskuterer, Svanen og Blomsten, ligger jo ikke i forlængelse af hinanden. De kræfter, vi bruger på det ene, kan vi ikke bruge på det andet.

Gør det ikke indtryk på et Socialdemokrati, der gerne vil holde lidt hus med pengene, og som jo i mange situationer nyder at sige, at det forholder sig sådan? Og gør det så ikke endnu mere indtryk, hvordan det fungerer? Hr. Bent Hindrup Andersen var inde på noget af det,